

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/746/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112239374
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112239374.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: E. C., J. L. T. XX, zastúpený JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Praha 5, Symfonická 1496/6, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6. 10. 2014 č.k. 6C 152/2012 - 61, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 16,34 €, JUDr. Lubomírovi Müllerovi, auroadvokátovi v Prahe, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Uvedeným rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 82,98 € od 24. 10. 2012 do 30. 4. 2013, keďže odporca sa dostal do omeškania s plnením titulom náhrady škody (ušlej mzdy za obdobie nezákonného väznenia vo výške 82,98 €). Čo do istiny bolo konanie o návrhu navrhovateľa zastavené uznesením prvostupňového súdu zo dňa 3. 10. 2013 č.k. 6C 152/2012 - 11 podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom, po tom, ako odporca istinu uhradil.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 97,51 €, a to trovy právneho zastúpenia za celkom 4 úkony právnej služby á 16,60 € (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žalobného návrhu, späťvzatie návrhu podaním zo dňa 11. 6. 2013 a za účasť na pojednávaní dňa 6. 10. 2014), ako aj režijný paušál 2 x 7,63 €, 1 x 7,81 € a 1 x 8,04 €. V odôvodnení svojho rozhodnutia v časti o trovách konania súd prvého stupňa uviedol, že právny zástupca navrhovateľa nepostupoval v rozpore s ust. § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, keď jednotlivé samostatné nároky navrhovateľa uplatnil na súde samostatnými žalobami; jednotlivé nároky sú samostatnými nárokmi, upravenými jednotlivo zákonom č. 119/1990 Zb. Jednotlivé konania si vyžadujú vykonanie samostatného dokazovania, so samostatnou prípravou navrhovateľa ako aj jeho právneho zástupcu.

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca; jeho odvolanie smerovalo proti výroku o trovách konania, v ktorej časti navrhoval rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznať, resp. primerane znížiť. Odporca vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci. Odporca v odvolaní poukazoval na to, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 23. 4. 2012 spolu s ďalšími tromi dedičmi voči odporcovi domáha priznania odškodnenia podľa § 23 a § 26 zák. č. 119/1990 Zb. za odsúdenie nebohého otca navrhovateľa, G. C.S., rozsudkom Krajského vojenského súdu Košice zo dňa 14. 5. 1950 sp. zn. Ktr 406/50 pre zločin porušenia subordinácie podľa § 145, § 146 písm.c/, § 149 ods. 1 vojenského trestného zákona č. 19/1855 r.z. vo vtedajšom znení a bol mu uložený trest vo výške 10 mesiacov nepodmienečne a za odsúdenie rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice zo dňa 14. 6. 1957 sp. zn. 1T 171/56 pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona č. 86/1950 Zb. a bol mu uložený trest vo výške jeden

a pol roka nepodmienečne. Odporca žiadosť navrhovateľa neprerokoval v šesťmesačnej lehote od jej obdržania; navrhovateľ si uplatnil žalobou podanou na súde dňa 26. 11. 2012 v tomto spore nárok na náhradu za stratu na zárobku vo výške 82,98 € podľa ust. § 23 ods. 1 písm.c/ zák. č. 116/1990 Zb. v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C 96/2012 si navrhovateľ uplatnil samostatnou žalobou nárok na zaplatenie trov obhajoby vo výške 103,06 € podľa ust. § 23 ods. 1 písm.c/ zák. č. 116/1990 Zb. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 12C 225/2012 si navrhovateľ uplatnil samostatnou žalobou nárok na zaplatenie nákladov trestného konania a nárok na zaplatenie nákladov výkonu trestu spolu vo výške 08,30 € podľa § 23 ods. 1 písm.c/ Zák. č. 116/1990 Zb. Navrhovateľ je vo všetkých spomínaných konaniach zastúpený JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom. Uvedené samostatné návrhy pritom majú rovnaký právny základ - ide o jeden nárok na odškodnenie, ktorý si u odporcu navrhovateľ uplatnil jednou žiadosťou. Jediným vysvetlením rozčlenenia nároku na odškodnenie na viacero čiastkových nárokov na súde je náhrada na trovy právneho zastúpenia, ktorá narastá úmerne narastajúcemu počtu súdnych konaní z toho istého nároku. Navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca sa takto snaží získať výhodu, ktorú procesné právo nepredpokladá a ktoré je súčasne spôsobilé privodiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením. Takéto konanie má všetky znaky zneužitia práva, je šikanózne. Náhrada trov konania nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Právny zástupca navrhovateľa pri uplatňovaní nároku nepostupuje s odbornou starostlivosťou, ním realizované právne zastúpenie nevykazuje známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb a jeho konanie nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo v súlade s dobrými mravmi. Odporca si je vedomý toho, že uplatnené nároky neuhradil včas, t.j. v šesťmesačnej zákonnej lehote, táto skutočnosť však nemôže byť dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia v požadovanej výške. Všetky nároky mali byť uplatnené jedným návrhom, čo právny zástupca pri všetkej odbornej starostlivosti vedieť mal a musel, čím by sa predišlo zbytočným súdnym konaniam, ako aj nákladom právneho zastúpenia. Na podporu svojich tvrdení odporca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co 598/2012 - 50 zo dňa 30. 11. 2012. Dodal, že právny zástupca navrhovateľa vedie s odporcom desiatky, možno stovky súdnych sporov, umelo vytvorených, za účelom obohacovania sa právneho zástupcu navrhovateľa. Vo všetkých prípadoch sú návrhy totožné s minimálnymi zmenami.

Na odvolanie odporcu sa navrhovateľ vyjadril písomne tak, že navrhoval v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby v sume 16,60 € a režijný paušál 8.04 €, spolu vo výške 24,64 €. Navrhovateľ trval na tom, že boli dané dôvody na to, aby uplatnil jednotlivé položky samostatne. Odporca v šesťmesačnej lehote na žiadosť navrhovateľa najprv vôbec nereagoval. Navrhovateľovi bolo tiež známe, že odporca začne konať po podaní žalobných návrhov na súd a každú položku bude posudzovať samostatne, pričom niektoré uzná celkom, niektoré čiastočne a niektoré vôbec. Navrhovateľ tak musel individuálne zvažovať, ktoré dôkazy pre ktorú položku môže predložiť a v čom a do akej miery môže jeho argumentácia pred súdom obstáť. V prípade náhrady ušlej mzdy je dokazovanie celkom odlišné od dokazovania v prípade náhrady nákladov obhajoby alebo náhrady cestovného. K námietke odporcu, že právny zástupca proti odporcovi vedie niekoľko desiatok, ak nie stoviek sporov, navrhovateľ uviedol, že to, čo koná právny zástupca v kauzách iných občanov, sa jeho netýka a nemôže byť za to trestaný nepriznaním náhrady trov konania. Dodal, že pokiaľ odporca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 11. 2012 č.k. 5Co 598/2012 - 50, tak toto uznesenie bolo pre neústavnosť zrušené nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 4. 7. 2013 č.k. IV.ÚS 210/2013 - 28, na ktorý nález navrhovateľ odkazuje.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. (t.j. vo výroku o trovách konania), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nemožno priznať úspech.

Súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia. Prvostupňový súd oprel svoje rozhodnutie o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže čo do istiny bolo konanie o návrhu navrhovateľa zastavené, z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom vzhľadom na úhradu žalovanej sumy odporcom po podaní návrhu na súd, navrhovateľovi prináleží náhrada trov konania tiež podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Zastavenie konania tu ide na ťarchu odporcu, pretože z procesného hľadiska sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu), t.j. nastala situácia, kedy bola požiadavka navrhovateľa (čo do istiny) splnená neskorším správaním sa (konaním) odporcu, bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd. V takýchto prípadoch má navrhovateľ právo, aby mu odporca nahradil trovy, ktoré účelne vynaložil na uplatňovanie svojho práva. Zvyšok v tomto konaní uplatňovanej pohľadávky (úroky z omeškania) bol

priznaný navrhovateľovi týmto rozsudkom, t.j. trovy konania vo vzťahu k tejto časti pohľadávky prináležia navrhovateľovi titulom ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolačný súd poznamenáva, že v danej právnej veci nezistil naplnenie predpokladov pre použitie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý dovoľuje použiť moderačné právo. Navrhovateľ využil svoje dispozičné právo uplatniť si nároky, ktoré považoval za opodstatnené, súdnou cestou, pričom mu žiadna zákonná prekážka nebránila v tom, aby tieto nároky uplatnil v samostatných konaniach - bolo celkom v dispozícii navrhovateľa, či si svoje nároky uplatní v jednom konaní, alebo ich bude žalovať samostatne. Odvolačný súd považuje postup, zvolený navrhovateľom, za logický, vzhľadom na predchádzajúci postoj, ktorý zaujal k jednotlivým navrhovateľom uplatňovaným nárokom odporca. Nutno dodať, že súdnym konaniam (a s nimi spojenými nákladmi na trovy právneho zastúpenia) bolo možné predísť, pokiaľ by odporca uspokojil zákonné nároky navrhovateľa včas. Úkony právnej služby, ktoré právny zástupca poskytol navrhovateľovi v rámci právneho zastúpenia v tomto konaní, sa javia ako nevyhnutné pre úspešné uplatnenie navrhovateľovho nároku a predstavovali vždy z procesného hľadiska reakciu na postoj, ktorý v danej veci zaujal odporca, z ktorého dôvodu trovy s tým spojené nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotiť ako neúčelne vynaložené.

Odvolačný súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti (t.j. vo výroku o trovách konania, a to trovách právneho zastúpenia) ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 1. 12. 2014 k odvolaniu odporcu - tarifná odmena vo výške 16,60 €, znížená na 1-icu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z., t.j. 8,30 € + režijný paušál 8,04 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.); trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v odvolacom konaní úhrnom 16,34 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.